

Respostes a la ciutadania del PSC al Ple de 15-05-2013

M. Jesús Sinfreu Call

Jo crec que el pacte per l'ocupació és més teoria escrita que acció real. No és veritat?

Referent al Consell d'Infants, crec que s'hauria de valorar més al nens ja que, en realitat es té en compte l'agenda escolar del nens?

El senyor Giner:

“Crec que hem fet la teoria i ara estem en la pràctica. Aquest pacte té una virtualitat important i fonamental, hi ha una consistència perquè ha estat subscrit pels cinc grups municipals representats a l'ajuntament. I Conté tota una sèrie d'actuacions pensades per dues coses que són fonamentals en aquest moment. La primera d'elles, reactivar l'economia i combatre l'atur, o si volem ho diem al revés, combatre l'atur i reactivar l'economia. Hi ha 33 actuacions per aconseguir contribuir des d'Esplugues, en la mesura en què es pot fer des d'Esplugues a pal·liar la situació de crisi que tenim. Tant de bo altres instàncies com la Generalitat o l'Estat fossin capaços de posar-se d'acord per establir accions concretes i conjuntes, per lluitar en aquest moment contra aquesta veritable plaga, xacra que ens afecta, que és la crisi econòmica i l'atur. L'atur és el principal problema que té l'Estat per sobre de qualsevol altre, i que per tant necessita d'accions clares i decidides.

Molt breument, permetin-me, ja que s'ha fet la pregunta, que els digui algunes de les accions. No diré les 33, però sí algunes que m'interessaria destacar especialment. Una d'elles és la creació d'una subvenció a les empreses que contractin durant un any com a mínim persones en situació d'atur residents a Esplugues. Aquesta creiem que és una molt bona mesura. En aquest sentit hi ha una subvenció de sis mesos, amb la condició que l'empresa contracti aquest treballador per un any.

Una altra serien les ofertes de formació ocupacional, que al maig del 2013 ja és de 18 cursos amb 198 alumnes participants, i dispositius especials d'assessorament ocupacional, convenis que hem signat amb la CECOT i IBAE(?), dos associacions de consultors, per tal de donar assessorament jurídic als emprenedors que tinguin o que vulguin muntar algun tipus de negoci, etcètera, etcètera. Una sèrie d'actuacions que creiem que afavoriran, evidentment en la nostra mesura, en la mesura de les nostres possibilitats, que són molt humils segurament, però que contribuiran amb el seu petit gra de sorra a lluitar contra l'atur i a reactivar l'economia.

Hi ha una altra pregunta que és: «Referent al consell d'infants, crec que s'hauria de valorar més –és de la mateixa persona– el nen, ja que en realitat es té en compte l'agenda escolar dels nens, no?» Nosaltres hem entès que aquesta pregunta està feta perquè la filla d'aquesta senyora està participant en un grup de treball, concretament en el consell d'infants. Llavors, el tema està en el següent. La pregunta no l'acabem d'entendre massa, perquè el mecanisme és que és una participació voluntària, i després... No diu si és per a tots, no ens consta.»

La senyora alcaldessa:

“No ens consta, però tenim el dubte. Sí, no? Doncs cap problema –cap problema. No, no, no era la intenció bloquejar ni cercenar en cap cas la participació dels grups, per tant, hem entès que no però evidentment que poden participar. Davant el dubte, a més a més, millor fer-ho així.”

La senyora alcaldessa:

“Sembla ser que no, perquè suposo que s'hagués identificat.”

La senyora alcaldessa:

“Bé, també intentaré respondre-la en la mateixa línia que ha respost la regidora Millà. Perquè tal com està formulada no l'acabem d'entendre, no sabem quina és la intenció i què ens està preguntant, i, per tant, difícilment la podem respondre. Podem intentar imaginar què és el que ens vol comentar. Sí que hi ha una dada important, i és veritat que la filla d'aquesta senyora és una representant del Consell d'infants. Els que no són representants no tenen una activitat fora de l'horari lectiu, la fan a l'aula. I és veritat, la regidora ho ha explicat perfectament, cada aula té dos representants. Són nens de cinquè i de sisè de primària.

Fins ara, les dues anteriors edicions es feien en horari lectiu també, però és veritat que, bé, els ajustos, les retallades, han fet que les escoles públiques no tinguin un personal de suport, un professorat de suport, i que puguin fer aquesta activitat que fins ara feien en horari lectiu, i per primera vegada aquest any o en aquest curs aquestes trobades, que en concret són tres, i l'última es farà la setmana que ve, es fan a partir de les cinc de la tarda, que és quan els alumnes han sortit i han pogut fins i tot traslladar-se o desplaçar-se del centre escolar a l'ajuntament.

Clar, els representats normalment són nens i nenes que, a banda que els agradi representar la seva escola, puguin tenir facilitat per assistir-hi, no? Torno a dir, són tres sessions molt puntuals, però normalment són infants que tenen

facilitat per poder fer-ho, perquè si no sempre et pot representar algun altre a l'aula. I en aquest sentit, més llum no podem oferir perquè no sabem ben bé quina és la intenció d'aquesta veïna, i necessitaríem conèixer exactament el què. Aquí hem explicat el funcionament, i a partir d'aquí no podem dir res més.”

D. Diego Martínez Cebrián

Que ante la grave situación de crisis que están padeciendo muchas familias en nuestro municipio, el Grupo Local de Ciudadanos de Esplugues de Llobregat:

Solicito

Que se le informe sobre las siguientes cuestiones, en el próximo Pleno Municipal del 15/5/2013:

¿Cuántos casos han detectado los servicios sociales del Ayuntamiento en Esplugues de familias y menores que estén en situación de riesgo o de exclusión social desde el 2009 y hasta la fecha en nuestro municipio?

El senyor Giner:

Des de Serveis Socials ens fan arribar les següents dades: durant l'any 2012, s'han atès 2.868 expedients i 1.109 s'han obert també durant aquest any 2012. L'any 2011 es van treballar 3.155 expedients, dels quals, 1.117 es van obrir també durant l'any 2011. En anys anteriors no hi havia implantat el programa de seguiment informàtic, de manera que el recull de dades no seguia el mateix criteri i no es pot fer una comparativa fiable. L'any 2012 s'ha treballat amb 2.172 problemàtiques, i d'aquestes el 24,35 per cent són relacionades amb les dificultats econòmiques, mentre que a l'any 2011 va suposar el 25,38 per cent.

¿Qué clase de ayudas se les ha otorgado a estas familias para paliar la grave situación de crisis que padecen?

Bé, són les que hi ha dins de la cartera de Serveis Socials, com les beques i ajuts destinats a activitats socioeducatives; les beques i ajuts destinats a menjador escolar i llars d'infants; prestacions puntuals per situacions d'especial necessitat; el banc d'aliments per garantir la suficiència alimentària; menjador social; àpats a domicili per a la gent gran; tramitació de PIRMI; ajuts d'urgència per al lloguer; ajuts puntuals també per atendre diverses situacions socials; serveis de mediació i serveis de mediació per a l'habitatge, en el cas de la dificultat de pagament de lloguer o problemes amb les hipoteques.

¿El Ayuntamiento a través de los servicios sociales y de los educadores en guarderías, colegios e institutos tiene conocimiento de si hay niños que estén acudiendo al colegio con solo una comida al día, o algunos incluso sin eso, como ya está sucediendo en otros lugares del área metropolitana de Barcelona?

Des de l'Ajuntament, a través de Serveis Socials i també a través de d'Educació, dels serveis d'Educació, tenim una relació directa amb tots els centres, que ens posen *al tanto* d'aquestes possibles circumstàncies, per tal que el Departament de Serveis Socials pugui actuar. Un exemple, a nivell de beques menjador, que garanteixen el menjador escolar, un àpat en condicions. Es van atorgar l'any 2012, curs 2012-2013, 393 beques. I l'Ajuntament també ha atorgat 190, directament.

Si el Ayuntamiento ya tiene conocimiento de esta situación y de las cifras, ¿de cuántos niños se trata y qué tipo de ayudas se está ofreciendo a estas familias?

Jo crec que hem respost amb el que hem dit abans, quan hem donat aquestes dues xifres del Consell Comarcal i de l'ajuntament, de 393 beques i 190 en concepte d'ajuts per a menjador.

Hi ha dues preguntes més que van entrar, em sembla, o un escrit posterior, que deien que no les consideréssim, no? Molt bé.

Ja està.

La senyora alcaldessa:

"Molt bé, doncs amb això acabem l'apartat de preguntes entrades per registre, per escrit, i passarem a les preguntes en aquest torn oral. Ara és el moment per autoritzar la intervenció del president o presidenta de les associacions de veïns d'Esplugues.

Són presidents o presidentes d'associacions de veïns, que veig que no en tenim, avui. Sí? Hi ha hagut un canvi de presidència i no m'he assabentat? Ah. És per a després la petició de pregunta? D'acord. Com que no hi ha presidents, ara sí, i com que hi ha persones que no totes deuen conèixer el funcionament del ple, llegeixo molt breument que «finalment, el president o presidenta del ple autoritzarà la formulació d'intervencions orals per part de les persones assistents a la sessió amb una duració màxima de trenta minuts. Es podrà formular un màxim de dues intervencions per persona, i cada intervenció tindrà

una durada màxima d'un minut.» Per tant, doncs, ara sí, és el moment per demanar paraules.

Per aclarir els noms, i si ens falta algun. El senyor de Ciutadans és Diego? Martínez. El meu amic de l'Alzinet, que no recordo el nom, si me'l recorda? Enric Alzinet, clar. I crec que la resta els tenim. El José i el Julián han demanat els dos la paraula, oi que sí? Molt bé. Julián, de cognom és Carrasco? Doncs Julián, tens la paraula per... Són una o dues qüestions? Doncs un minut per a cada, dos minuts.”

El senyor Carrasco:

“Buenas noches. Aprovechando que hoy había pleno, desde la asociación de vecinos de La Plana os informamos a todos los representantes de los partidos políticos, y también a la gente que ha venido al pleno, que mañana en el local de la asociación vamos a crear la Plataforma de Afectados por la Hipoteca. Sabemos que el ayuntamiento, desde la oficina municipal está haciendo un trabajo sobre el tema, pero entendíamos que era una necesidad que alguien más del movimiento o de los movimientos del pueblo cogieran un poco el tema, ¿no? Aprovechando que hoy había pleno os lo decimos a todos, y el que quiera venir mañana por la tarde, pues allí, en el local de la asociación, vamos a hacer la reunión preparatoria, de la creación.”

La senyora alcaldessa:

“¿Hora?”

El senyor Carrasco:

“A las 7:00. Entonces, bien, esto era un poco la información. La otra cuestión también era relacionada con el tema de las zonas azules. A ver, este tema de las zonas azules es un tema ya de hace años. Desde La Plana siempre dijimos que entendíamos que el tema de la movilidad era para zonas del ayuntamiento, podía ser en el juzgado, el ambulatorio, en fin, una serie de zonas del pueblo que sí entendíamos que podía ser positivo esto, ¿no? Pero a partir de ahí pues ya siempre hemos dicho que no lo veíamos lógico en otras partes. Por lo tanto, nosotros en La Plana tenemos ya un acuerdo de asamblea, pero de hace años ya, y la junta local siempre hemos estado en contra –en aquel momento en que se hicieron en la parte de La Plana, que fue en el colegio Montserrat– en el

patio del colegio Montserrat se acordó con el alcalde en aquel momento que no se haría ninguna zona más verde ni azul en La Plana. Bien.

Acto seguido, una vez que se tiró el colegio, pues aquello quedó para la rambla, y ahora, cuando se ha hecho la otra zona, en la parte de atrás del mercado, entendemos que, efectivamente, aquello era una zona importante donde se podía hacer, pero nosotros hemos hecho un seguimiento y bueno, la verdad es que no sé si el ayuntamiento lo tiene, nosotros sí lo tenemos, y podemos decir que desde que se implantó aquello todos los viernes de todo el año hay entre 35 y 40 plazas vacías a partir de las 6:00 de la tarde, es decir, cuando está el mercado en funcionamiento. Por lo tanto, nosotros entendemos que no es tanta la urgencia, como se dice desde algunas partes.

Y para no alargarme más, porque es una historia larga, sí deciros que la asociación de vecinos de La Plana está totalmente en contra de que se raye ni una raya más en La Plana. Y es un acuerdo que tenemos de asamblea de hace años, y la junta indudablemente estamos por lo que dicen los vecinos, y bueno, a partir de aquí pues bueno, ya veremos qué pasa.

Gracias.”

La senyora alcaldessa:

“El senyor Diego Martínez. Té una qüestió o dues? Pues tiene un minuto. Flexible, pero tiene un minuto.”

El senyor Martínez:

“Bueno, ya saben que soy Diego Martínez, responsable sectorial del grupo local de Ciutadans, partido nacional d’Esplugues, y en el pleno del pasado mes de abril les formulé dos preguntas por escrito, en cuya respuesta a una de ellas el señor Giner nos decía lo siguiente. Bueno, les voy a leer la pregunta que hicimos en aquel momento: « ¿Qué destinatario o destinatarios y finalidad tiene la subvención Suport, Solidaritat i Cooperació, de 135.850 euros, correspondiente a la partida –un número muy largo– de los presupuestos de 2013?» La respuesta del señor Giner fue la siguiente: «Bé, la partida és de 139.850 euros, 4.000 més d’aquests 135.000 que vostè diu, dels quals, 83.000 euros es dediquen a projectes locals, per a entitats locals, que són contrapart d’una altra organització en un altre país de destinació de la subvenció; 3.985 euros són per al Fons Català de Cooperació i Desenvolupament, i per a emergències; 34.962 euros són per a Sensibilització; suport directe de

l'Ajuntament d'Esplugues, i en aquest cas no a través d'una contrapart sinó directament de l'ajuntament, a través d'una entitat, 5.992 euros.»

Bien. Esta respuesta, señores, del señor Giner, es desconcertante completamente, pues decir que el 60 por ciento de este presupuesto se dedica a proyectos locales para entidades locales que son contraparte de otra organización en otro país de destino de la subvención, es no decir nada. Por favor, ¿a qué proyectos locales se refiere, a qué entidades locales se refiere, a qué otra organización se refiere, y a qué otro país de destino de la subvención se refiere?

Continuando con la respuesta, nos dice también que el 10 por ciento del citado presupuesto se dedica al Fons Català de Cooperació i Desenvolupament para emergencias. Bueno, aceptando pulpo como animal de compañía, daré por buena esta..., aunque me gustaría que me explicase si este 10 por ciento del presupuesto destinado, a qué lo va a destinar este Fondo Catalán de Desarrollo. Seguimos con su respuesta: El 25 por ciento del presupuesto se dice que se dedica a Sensibilización, y punto. ¿Sensibilización alimentaria?"

La senyora alcaldessa:

“Solo le voy a pedir que resuma. Le voy a dejar que lo exponga, pero lleva tres minutos y tiene uno. Usted, si puede, resuma.”

El senyor Martínez:

“Sensibilización alimentaria, humanitaria, tal. ¿A qué tipo de sensibilización se refiere, y a quién se tiene que sensibilizar?”

Y finalmente nos dice que el 5 por ciento de esta subvención, de este presupuesto, lo destina a soporte directo del ayuntamiento a través de una entidad, y no nos dicen qué tipo de soporte, y por qué a través de esa entidad. Esto es horroroso. ¿Nos dirán ahora qué tipo de soporte y el nombre de la entidad a través de la cual se hace, y por qué?

Muchas gracias.”

La senyora alcaldessa:

“El senyor José Fernández. Señor Fernández, ¿tiene una o dos preguntas?”

El senyor Fernández::

“Tengo una que seguramente serán dos, pero de momento tengo una.”

La senyora alcaldessa:

“Pues piénseselo que nos vamos a ir.”

El senyor Fernández:

“Bueno. En primer lugar, yo hace ya siete meses –siete meses, igual me quedo corto– que se quedó en una mesa para reunirnos el concejal de Can Vidalet, la concejala de Can Clota, la asociación de vecinos de Can Vidalet y la asociación de vecinos de Can Clota. Con lo cual, llevo siete meses esperando esa mesa para sentarnos.

Pero voy más. Pasaron cuatro meses, y nadie decía nada. Hace tres meses vine al pleno igual que hoy. Le digo a la regidora, aquí presente: «Montse, me gusta quedar las cosas claras. /Vale, no te preocupes.» Hace dos plenos, hace dos meses, hace dos plenos vine. «Montse, ¿has dicho esto?» Y como si se le hubiese olvidado –que se le hubiese olvidado– me quiso decir. Este pleno pasado, no éste que estamos, el otro pasado, ya no le quise insinuar nada, pero te digo más, yo soy la misma persona hace siete meses que actualmente –soy la misma persona– no he cambiado en nada, soy reivindicativo como el primer día que vine a Esplugues, y lo he demostrado. Por lo tanto, sí queremos –sí queremos– esa reunión –esa reunión– y se la pido mayormente a Pilar esa reunión, que la fuerce ella, y si no la fuerza, en el próximo pleno vendremos varias personas de la asociación, de la junta, de la asociación de vecinos, presentes y verídicas, y vendremos..., a ver si me entiendes, formalmente, no quiero alarmar ni quiero decir nada, pero ahí está.

Porque se ve que la agenda la tienen muy grande –la agenda la tienen muy grande. Mira, el Giner, Enrique Giner, la tiene más grande que ellos, y no puedo decir lo mismo –no puedo decir lo mismo– porque le pido una reunión para mañana o pasado, por el tema que tenemos. Que de esto también quiero que tomen conciencia, que vayan tomando conciencia la oposición, porque en Can Clota hay un problema muy grande, señores, muy grande, con las polvaredas que reciben los vecinos, y queremos solucionarlo. Estamos en vías de querer solucionarlo, pero llevamos quince meses en blanca, y actualmente,

hace una semana, estuvimos aquí, estuvo Enrique, y no sé cómo van a ir las negociaciones de aquí en adelante, pero... Solamente era eso.”

La senyora alcaldessa:

“La senyora Neus Oró. Senyora Oró, té una o dues qüestions? Doncs té un minut per a cada qüestió.”

La senyora Oró:

“Bona tarda. La qüestió, veient els problemes que té l'altra gent, la meva em penso que és petita, *pecata minuta*. És sobre el Parc dels Torrents, i no solament sobre el Parc dels Torrents. Jo crec que quan es fa alguna cosa pública, per exemple, aquí a Les Moreres, quants vàters han posat vostès? Només, estirant, dos hores, com a màxim, no? La gent que hi està més estona, què passa?

Jo entenc que en el moment de fer una cosa pública, és igual, encara que sigui una tenda, sigui el que sigui, hi ha d'haver un aseo al qual adreçar-te i poder fer-ho. És cert que ens falta civisme, però tampoc no hem posat gaire *empeño* des de fa molt de temps, eh? I fem tard, a Catalunya sobre això, sobre civisme, cultura i tot això, fem tard, les coses són així. No sé quan arribarem.

Jo sempre miro cap a Europa, per exemple, a mi m'emmiralla el fet que posis allà per vendre periòdics, i la gent agafa el periòdic, deixa el diner, i allí queda i no passa res. I com això, mil coses. Gent que ha anat a Suïssa, per exemple, i em diu que els van perseguint quan veuen que porten alguna cosa a la mà per veure si ho llencen a la paperera o no. L'amiga que m'ho contava diu: «Jo també tinc la mania, com tu, de posar-m'ho a la butxaca, i no s'assabenta ningú on ho poso ni res.» Però la va perseguir una persona, mirant a veure què. La pressió ambiental ja crea tot això.

Primer, abans de res, per a mi, està la natura, perquè és casa nostra, casa de tots, i s'ha omplert d'unes d'això on posa «respecteu les zones verdes». Malament es pot respectar ni zones verdes ni res, si la gent no té la suficient d'això per dir que aquí no es pot fer això. No solament a Laureà Miro, senyor, és igual, un es posa de cara a la paret, després ens queixem perquè ens posen de cara a la paret, però hi ha molta gent que ho fa. Allí, a Can Hospital, a la part que dona al parc, allò ja és públic, és un d'això públic.

Nosaltres, la gent que demanem això, no tenim perquè saber ni volem. A casa meva sí que diria on poso el vàter, i quants en poso, a casa meva. Però és

responsabilitat de la gent que porta tot això com s'ha de fer. I penso que donar-nos la volta d'aquesta manera, com li han donat, a l'escrit que va fer –per a mi magnífic, el senyor..., no me'n recordo ara com et dius, perdó, Ricard– no és això, és simplement que nosaltres volem això, i volem contribuir en la salubritat, primer, d'Esplugues, i després, sobretot, al civisme.

Tenim un magnífic parc, m'encantaria saber quantes poblacions de tota Europa voldrien tenir aquest espai, perquè era únic, si no hi hagués hagut tanta intervenció humana com hi ha hagut, amb el fet de ser únic a Europa, un parc dintre d'una població d'aquestes característiques. S'emmiralla la gent que ve aquí veient aquest parc. Simplement, com dèiem, la quantitat de flora i fauna que té, i la flora i fauna de la gent que anem allà, que és increïble, les relacions humanes i de les coses que te n'assabentes, és magnífic.

He acabat els dos minuts ja? Bé, moltes gràcies.”

La senyora alcaldessa:

“Senyora Oró, ha sobrepassat sobradament...”

La senyora Oró:

“Simplement, nosaltres no som tècnics, són vostès els que ho han de fer. A casa meva...”

La senyora alcaldessa:

“Molt bé, gràcies, senyora Oró. Doncs el senyor Enric Alzinet.”

El senyor Alzinet:

“Bé, bon vespre, bona tarda. Em dirigeixo a vostès bàsicament per informar que avui ha estat la primera vegada que el ple s'ha emès en directe per internet.

(Aplaudiments.)

Donat que aquesta vegada he hagut de fer servir uns mitjans que són molt limitats, he hagut de fer servir el 3G meu, voldria demanar a l'ajuntament que, si us plau, posés una xarxa *wifi* aquí, a l'ajuntament, o com a mínim que la

xarxa de baix arribés aquí dalt. Em facilitaria molt la feina a mi, i als nostres companys d'Esplugues Televisió suposo que també.

Moltes gràcies.”

(*Aplaudiments.*)

La senyora alcaldessa:

“Entenc, doncs, que la petició és conjunta. Ja m’ho imagino.

Doncs el senyor Ricard Oliveres. Senyor Ricard Oliveres, vol fer una o dues qüestions?”

El senyor Oliveres:

“Una pregunta i un prec.”

La senyora alcaldessa:

“Doncs un minut per a cada.”

El senyor Oliveres:

“Molt bé. La pregunta és referida a una proposició ciutadana que vam presentar també des de l'associació, i que aquesta va tenir millor sort que la d'avui, referida als horts urbans. Si no recordo malament, es va parlar del mes de juny, i el mes de juny és el mes que ve. Jo voldria saber en quina situació es troba el tema.

I el prec, si em permeten, ara el llegiré: «L'associació de veïns i veïnes d'Esplugues hem rebut la preocupació de part de ciutadans del nostre poble sobre la problemàtica que hi ha quant a les normes de circulació de les bicicletes per les voreres. Aquest aspecte del trànsit incideix negativament en la convivència, i posa en perill la integritat física dels vianants.

Donat que amb l'arribada del bons temps augmenta la freqüència d'ús d'aquest vehicle, i, per tant, agreuja el problema, demanem una reunió amb caràcter urgent amb tots els grups polítics, per conèixer la normativa que regula la circulació de les bicicletes al cas urbà. Pensem que entre tots hem de ser

capaços de trobar una solució que permeti la bona convivència del col·lectiu que es mou en bici, i dels que van a peu.»»

La senyora alcaldessa:

“El senyor Sergi Oliveres. Vol plantejar una o dues qüestions? Doncs un minut per a cada.”

El senyor Oliveres:

“Bé, la primera seria felicitar-los per la moció aprovada contra la Llei de l'avortament, o la propera llei, per tant, també estic d'acord amb què abans que es faci ja s'hi han de posar mesures.

L'altra cosa seria que em sobta molt que ens comparin amb l'extrema dreta, perquè nosaltres hem assistit les dues vegades... Ens ha semblat entendre això, ho aclarim, però que se'ns vulgui comparar o se'ns faci alguna al·lusió a l'extrema dreta, encara que entenem que això en l'àmbit de la política ara està bastant de moda darrerament –més propi d'altres mitjans– però que quan nosaltres hem assistit dues vegades, les vegades que ens han ofert la possibilitat d'estar a la junta de portaveus per explicar-nos, i hem assistit les dues vegades, hem escoltat les propostes que ens han fet tots els grups municipals, i és més, les hem volgut recollir. Nosaltres vam agafar com dos grans coses, una que era que posposéssim el punt 1 fins al 2014, atenent que això ja estava pactat a inicis de gener de 2013, i, per tant, ara era bastant complicat moure el tema de les partides pressupostàries, i, per tant, el punt 1 l'hem posposat fins el 2014. I en el punt 2, que fem referència a la transparència i a la justificació dels fets, se'ns demanava un temps per poder estudiar el que era justificable i el que no, malgrat que nosaltres en cap cas demanàvem si era justificable o no, simplement demanàvem que es publicés en què s'havien gastat els diners els grups municipals o les aportacions que es feia per a despeses de funcionament. Per tant, només demanàvem que es publicés això, les despeses, no que si considerem que és una despesa justificable o no. Malgrat això, hem accedit també a aquesta petició, i en el punt 2 ja reflectim que es deixi, o sigui, d'entrada deixem des del dia d'avui fins al primer trimestre del 2014 per poder fer aquest estudi. Són entre 7 i 10 mesos per poder definir què és una despesa justificable i què no ho és.

I a més a més, demanem només que es justifiqui aquesta última legislatura, entenent també entre altres coses que volem que es responsabilitzi cada grup polític, les persones que són avui dia en aquesta legislatura, de les despeses que hagin fet en aquesta legislatura. Per tant, no entenem que se'ns vulgui dir

que som immobilitistes i que no hem volgut moure cap dels punts que presentàvem, o que hem empitjorat la nostra proposta. Ens sembla que justament ens hem intentat cenyir a allò que ens van proposar. Òbviament, hi ha coses que no les hem mogut, però en els dos punts bàsics que se'ns demanava, crec que ho hem mogut.

Això ens fa pensar que ens sembla que sigui una mica excuses que ens aporteu per dir que no, tot i que també ens sobta que estiguem tots d'acord amb aquest procés de transparència, i amb la proposta que nosaltres fem, malgrat no s'hagi aprovat, llavors, si diem que estem d'acord ens preguntem que quan comencem. Si estem tots d'acord, comencem a aplicar aquesta llei de transparència.”

La senyora alcaldessa:

“I per últim, la senyora Eulàlia Herranz. Senyora Herranz, té una o dues qüestions? ”

La senyora Herranz:

“Bona nit. Dues.”

La senyora alcaldessa:

“Doncs té un minut per a cada.”

La senyora Herranz:

“Val. Com a veïna de Finestrelles, veig que han fet una revisió de l'estacionament de les zones verdes. Suposo que l'han feta a tots els carrers, perquè –sento molt haver arribat tard al ple– segons tinc entès, només proposaven la modificació que afecta a la part nova del barri.

Suposo que de la mateixa manera que s'han adonat que les zones verdes de la part nova del barri no es fan servir gairebé, també s'hauran adonat que les del barri vell amb els carrers Pins, Rocabertí, Bonavista i Santa Rosa, seguim amb problemes. De la 1:00 de la tarda a les 5:00 de la tarda no hi ha qui aparqui. A partir de les 8:00 del vespre, no hi ha qui aparqui, i els dissabtes i diumenges no hi ha qui aparqui. Els carrers aquests segueixen estant col·lapsats.

Però com que sabem que a aquests regidors d'aquest ajuntament els preocupa, i molt, el benestar dels veïns, sobretot dels més febles, i que faran tot el possible, tot el que estigui a les seves mans per solucionar els problemes que tenim els veïns, suposo que en el pròxim ple aprovaran una altra mesura, com per exemple que les zones verdes d'aquests carrers siguin les 24 hores i els 365 dies a l'any, o qualsevol que vostès creguin més adient que ens pugui solucionar els problemes, per protegir els veïns de la invasió que provoquen els establiments assentats al barri, que precisament tots estan en aquests carrers, és a dir, l'hospital, l'hotel, l'escola d'infermeria, el restaurant i la granja. A tots els grups, però en especial als que estan en l'òrgan directiu o decisor de PROGESER, creuen vostès que podran fer-ho, o és demanar un impossible?

La senyora alcaldessa:

“Pensava que ja havia acabat, perquè ja portava cinc minuts. Si pot resumir li agrairem.”

La senyora Herranz:

Sí, és curta. Fa aproximadament un parell de mesos, van esporgar els pins que hi ha entre el carrer Pau Vergós i la carretera que puja pels terrenys de la companyia de Les Aigües, que va des de l'avinguda Muntanyenca. Em sembla molt bé, si no fos perquè han deixat totes les branques al mateix lloc que on les han tallat, o sigui, que vol dir que si aquest estiu hi ha un incendi, allò es cremarà de mala manera.

Saben alguna cosa d'això? Saben qui ho ha fet? Pensen emprendre alguna acció?”

La senyora alcaldessa:

“Doncs, com que hi havia alguna qüestió que ens afectava a tots els grups municipals, farem la ronda de menor a major, i, per tant, el senyor Figueras té ara la paraula per poder respondre.”

El senyor Giner:

“Bé, jo crec que tant pel Grup de Convergència com pel Grup del Partit Popular, doncs, s'han donat arguments suficients i no es tracta de repetir, doncs, el debat i els arguments que hem fet servir durant el debat de la vostra proposta també, no?, que jo crec que en aquest sentit ha quedat clara.

A mi sí que em deixaria preocupat que penséssiu de la meva intervenció, quan he fet aquell símil, i m'agradaria aclarir-lo bé, a veure si sé fer-ho per no ferir cap mena de susceptibilitat. Jo el que he volgut dir amb això és que a vegades, per vies diferents, amb objectius diferents, s'arriba a la mateixa proposta. I amb això què vull dir? Amb això vull dir que vosaltres sabeu que precisament els partits polítics situats a l'altre cantó absolutament estan proposant en aquests moments la retallada o la no aportació de fons públics per al funcionament de sindicats, partits i tal. Això no deixa de ser una limitació a col·lectius, a la gent del poble, per entendre'ns, perquè es puguin dedicar a la política, i residenciar-la amb uns grups econòmics molt concrets. I jo em volia referir a això, però no, en cap cas no he volgut en absolut, doncs, faltar al respecte o tampoc m'agradaria que penséssiu que hi ha hagut una manca de sensibilitat.

Però realment jo crec que els que estem en aquesta part d'aquí i els que estem en aquesta part d'aquí hem de dir les coses que pensem en un moment determinat també, no?, i que tant per una banda com per l'altra s'ha de veure la comprensió o el respecte, perquè a fi de comptes aquí cadascú es pot expressar de la manera que creu convenient, i això és el que he fet, i per això volia justificar-ho en aquest sentit, eh? No hi ha hagut ànim de comparar-ho ni de fer cap altra comparança pejorativa.”

La senyora alcaldessa:

“M'atreveixo a parlar en el seu nom, no és equiparar, no equiparem les CUP amb la dreta. És simplement dir que la proposta és coincident. És curiós que amb objectius diferents, i segurament per canals diferents, ho ha dit molt bé. En canvi, la proposta és coincident.

Jo crec que al final la societat haurà de reflexionar, perquè hem vist en altres comunitats autònomes que no només reduïen de manera important les aportacions als grups polítics, sinó que també fins i tot en les retribucions, que és una cosa que segurament ara és molt aplaudida, però que haurem de pensar tots plegats, no? Perquè si no al final s'acabaran dedicant a la política – ho deia molt bé– determinades persones i determinats estaments.

Ja farem un dia un debat, si voleu, però no en el ple, aquí no el podem fer, però és important que reflexionem sobre això. Nosaltres ara mateix no ens definim. Reflexionem sobre això. De vegades, la dreta és també el que persegueix, que només determinades persones en determinades situacions es puguin dedicar a la política. És la reflexió que fèiem.

(Veus de fons.)

No, no, per això és la reflexió que fèiem. Doncs em sembla que és d'un 30 per cent la reducció que ha fet el Govern de l'Estat als partits polítics, que segurament és molt aplaudida però clar, hem de vigilar perquè després els finançaments no són ni els correctes ni els legals, i és una reflexió que hem de fer com a societat tots plegats.

Tenim pendent encara crec que l'altra pregunta, sí. El senyor Figueras ara, sí. La qüestió de PROGESER, sí.”

La senyora alcaldessa:

“Senyora Herranz, sap molt bé com funciona el ple, sap que no pot intervenir ara, hem de deixar que ara responguin.”

El senyor Giner:

“Bé, doncs, sobre aquest tema, hi ha veïns, que ens demanaven aquest canvi, i hi ha veïns que no demanaven aquest canvi. Hi ha veïns que valoren negativament les zones blaves i les verdes, i hi ha veïns que les valoren positivament. Per tant, estem en aquesta situació.

Nosaltres, miri, bé o malament el que intentem és decidir allò que pensem que és el millor per als interessos de la ciutat, i ens podem equivocar. I si ens equivoquem, rectificuem, i hem proposat aquesta rectificació de convertir en blaves les zones verdes absolutament no utilitzades—un cotxe o zero cotxes, zero vehicles— que hi havia en aquests carrers: Díaz de la Fuente, Josep Anguera i Professor Barraquer. També vam fer un comptatge dels vehicles al matí que hi havia en aquests carrers que vostè diu del barri vell, concretament a la part del que diem nosaltres, el carrer Pins, a Finestrelles diguem les dues parts, la més alta i la de baix, que també hi havia, doncs, places verdes; a Rocabert, Bonavista, Santa Rosa i Tenerife. En total, de les 84 places assenyalades de zona verda en aquests carrers, hi havia ocupada un 50 per cent, per tant, en principi, l'aplicació pràctica de la implantació de la zona verda amb la tarifa que s'ha posat, en principi, funciona. I en aquests carrers, per exemple, Santa Rosa, de 17 places, hi havia ocupades una mitjana de 10. De Bonavista, de 16 places una mitjana d'11.

El que no tenia sentit era mantenir una zona verda en aquests carrers, que ara els canviem a zones blaves, quan les zones blaves tenen una ocupació del 100 per cent. Per tant, vol dir que hi ha molta demanda, i per tant, vol dir que el que hauríem de fer era mantenir la situació com estava, i per això hem rectificat. Si hi ha alguna mesura o alguna nova circumstància que aconselli rectificar, es

plantejaria al consell d'administració de PROGESER i la discutirem. Intentarem tornar a acordar allò que creiem que és el millor per a la ciutadania.

Després ha fet una altra pregunta, sobre el tema de les branques dels pins. Bé, jo m'encarregaré de veure què ha passat, i si evidentment estan allà s'hauran de retirar, no passi *cuidado* que ho farem.

(*Veü de fons.*)

Em temo que, o és Collserola, doncs –que ho esbrinarem– o és potser algun propietari particular d'alguna de les finques que està en aquest sector que vostè diu, perquè allà hi ha propietaris particulars. Ho mirarem.

Julián Carrasco. Prenem nota de la creació d'aquesta plataforma d'afectats per la hipoteca, però ens hagués agradat també que ens ho hagués dit abans, sense necessitat d'esperar al ple. Tenim el regidor en d'Habitatge, que hagués pogut compaginar agendes, el que passa és que precisament aquest dia que vostè diu tenim una activitat, amb la qual cosa ens serà impossible assistir –tot el grup municipal– però ens hagués agradat poder-ho conèixer abans.

Sobre el tema de les zones blaves, li dic el mateix, hi ha gent que vostè diu: «No, hi ha molta gent, la asamblea del barrio dijo hace no sé cuántos años que no.» Bueno, las cosas con el tiempo cambian, vull dir que el que era vàlid fa no sé quants anys, potser en aquest moment no ho és. El que farem serà, plantejar un programa d'actuació, d'implantació d'àrea verda i zona blava, i també consultarem les demés entitats i organitzacions, farem una consulta perquè també volem conèixer la seva opinió, perquè hi ha més col·lectius afectats, i jo crec que s'ha de fer o s'ha de veure des de la reflexió, en el sentit de què és el que està passant on implantem aquest sistema. I li diré: «Miri, el que ens diuen és que en general tota la ciutadania, amb recança al principi, o menys recança al principi, al final acaba valorant-ho positivament.» Inclús els grups polítics que voten en contra també ho valoren positivament.

Pel que fa a la pregunta del senyor Diego Martínez. Vostè ha fet una pregunta molt extensa, jo potser diria que potser valdria la pena fer una reunió i puntualitzar això. Vostè mateixa.”

La senyora Mariber Pelaez:

“Bé, sí, breument. Jo li puc comentar en què consisteixen aquestes diferents partides. El 60 per cent de projectes locals són projectes que presenten al consell de cooperació les entitats que pertanyen, algunes entitats pertanyen al consell de cooperació, que són entitats d'Esplugues, i també alguna entitat

supramunicipal com pot ser la Fundació Vicente Ferrer o la Fundació Juan Ciudad, i que es porten a terme en països del Sud, en via de desenvolupament.

Quan parlem de contrapart vol dir que no totes les entitats locals tenen contrapart en aquells països, per tant, el que sí que demanen és que hi hagi algú que executi aquest projecte allà, i que sigui qui retorni la memòria tècnica i les justificacions de les subvencions.

Quan parlem del Fons Català de Cooperació més emergències, que són el 10 per cent, aquest 10 per cent, bé, vam ajuntar les dues partides aquest darrer any, i el que fem és aportar a projectes concrets del Fons Català de Cooperació. De fet, darrerament el que fem són projectes concrets d'entitats que ja participen al nostre consell de cooperació, com per exemple pot ser Sindicalistes Solidaris, Fundació Pau i Solidaritat, i la Fundació Padre Segundo Montes, que col·labora a través de l'escola Isidre Martí. Per tant, van directament destinats a projectes que ens expliquen en el consell, i que a més a més el Fons Català de Cooperació, que està format per ajuntaments, té l'obligació del retorn de les memòries i l'estat d'execució dels diferents projectes poc a poc.

En l'apartat de sensibilització, que és el 25 per cent, d'allà es paguen les activitats organitzades des del consell, com bé pot ser la Festa de la Solidaritat, que s'organitza des del consell, com bé poden ser activitats que organitzen altres entitats com la Fira de Santa Llúcia, que està organitzada per una entitat, i una gran part va dedicada al Programa d'activitats educatives complementàries, el PAE, que són activitats de cooperació i de sensibilització que es fa amb els infants a les escoles, i que a més són totalment gratuïtes per a les escoles.

I la darrera part, que és la cooperació directa, és el 5 per cent. Actualment el que tenim és un projecte de l'ajuntament via Diputació de Barcelona, conjuntament amb altres ajuntaments com pot ser el de Viladecans, el de Sant Vicenç dels Horts i el de Sant Joan Despí, i el que hem fet és un assessorament tècnic a la zona de Marràqueix, al Marroc, sota el paraigües de la Diputació de Barcelona, perquè entenem que volem fer cooperació directa com a ajuntament que destinem un a part de la cooperació i creiem en ella, però no ens vèiem capaços de fer-les sols, perquè això requereix una gran part tècnica aquí, a l'ajuntament. Per tant, vam decidir fer-la conjuntament amb altres ajuntaments, i sota el paraigües de la Diputació, que ens garanteix una contrapart fiable, que és l'Institut de Desenvolupament d'aquella zona de Marràqueix, i que ens garanteix a més tot el tema de la supervisió del projecte.”

El senyor Giner:

“José Fernández. La senyora Neus Oró també ha fet la seva intervenció. (*Veü de fons.*) Bé, com vulgui, d'acord. (*Veü de fons.*) Molt bé.

Enric Alzinet, en prenem nota de la teva petició, i veurem si tècnicament podem, doncs, resoldre-ho al més aviat possible.

Ricard Oliveres, sobre el tema dels horts urbans, els serveis tècnics estan treballant en els pressupostos, en el què costaria l'adequació d'alguns dels solars proposats. Tenim encara temps durant el mes de juny per veure quin és el resultat, i a partir d'aquí poder decidir què és el que podem fer i què és el que no podem fer.

Sobre el tema de la reunió que ha demanat, per reunir-nos sobre el tema de la circulació de bicicletes per les voreres, farem una reunió de la junta de portaveus i els convidarem perquè puguin venir a aquesta reunió.

I em quedaria la pregunta solament del senyor José Fernández, o la intervenció, perdó, del senyor José Fernández.”

La senyora alcaldessa:

“Sí, que la respondré jo mateixa, tot i que abans volia felicitar l'Enric, tot i que segurament ara estarem sortint amb cara d'esgotament.

Al senyor José Fernández. Es verdad que tenemos pendiente un tema, creo que lo he entendido bien, sobre las direcciones de las calles. Se reunieron la asociación de vecinos de Can Clota, la asociación de vecinos de Can Vidalet, y también los concejales de barrio correspondientes. Y es cierto que en cuanto se produjo la renovación de la junta, ahora tenemos una nueva presidenta y una nueva junta y vinieron a presentarse, éste fue el primer tema que les planteamos, porque entendíamos que teníamos ese deber, ese tema pendiente con la anterior junta.

Fue precisamente el primer tema que les planteamos. El problema es que en la misma junta había discrepancia, no había unanimidad respecto a este tema, seguramente porque incluso una vecina de la junta vive en una de las calles peatonales, y bueno, en principio no había, como decía, esta unanimidad. Con lo cual, lo que les ofrecimos es que primero ellos consensuaran –la junta– una propuesta unánime, una propuesta concreta, y a partir de aquí nos sentáramos a hablar. No tiene sentido que nos sentemos a hablar con la asociación de vecinos de Can Vidalet si la propuesta no es una propuesta consensuada por la

junta actual de Can Clota, y por tanto, en ese tema nosotros estamos simplemente a la espera de que nos puedan decir algo.

Creo que es importante, en el momento en que se hacen cambios, tener el consenso, no solo de la junta o de una asociación de vecinos que es muy importante, sino de los vecinos en general, ¿no? Y tengo entendido que ellos pretendían hacer un poco de trabajo de campo. Can Clota no es un barrio excesivamente grande, en el que prácticamente todos los vecinos se conocen muy bien. La mayoría son vecinos de hace muchos años, y por tanto entiendo que es bueno que se pueda hacer ese trabajo de campo tranquilo, pero ahora el ayuntamiento lo que hace simplemente es esperar a que nos llegue una petición concreta y consensuada por parte de la actual asociación de vecinos.

De manera que si no hi ha res més, i no ens hem deixat... (*Veü de fons.*) No, si quieres ahora, cuando acabemos el pleno, lo hablamos con tranquilidad.

Em demanen la paraula, encara no he aixecat la sessió, tot i que pot marxar qui pensi que ha de marxar, perquè em demana la paraula el senyor Pons, no sé ben bé per a què, però ara m'ho explicarà.”

La senyora alcaldessa:

“Doncs molt bé, ens sumem a les felicitacions, i els agraïm... (*Remor de veus.*) Em deixen tancar la sessió, que és el que em toca fer, i si cal no ens aixequem i sentim el que convingui, i fem una tertúlia o una assemblea? Però m'han de deixar, jo ara he d'acabar el ple i, per tant, deixi'm que digui que s'aixeca la sessió, el ple s'acaba, i a partir d'aquí podem comentar el que vulguin.”